

A Pécsi Ítéltábla a Papp és Társa Ügyvédi Iroda által képviselt **felperes neve** (felperes címe) felperesnek - a dr. Hartai Árpád ügyvéd által képviselt **I.rendű alperes neve** (címe) I. rendű és **II.rendű alperes neve** (II.rendű alperes címe) II. rendű, **III.rendű alperes neve** (III.rendű alperes címe) III. rendű, **IV.rendű alperes neve** (IV.rendű alperes címe) IV. rendű és az **V.rendű alperes neve** (V.rendű alperes címe) V. rendű alperesek ellen váltókövetelés megfizetése iránt indított perében a ...Törvényszék 2015. november 27. napján kelt ... számú ítélete ellen az I. és II. rendű alperesek által 23. sorszámon előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

ítéletet:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét fellebbezett részében helybenhagyja.

Kötelezi az I. és II. rendű alperest, hogy egyetemlegesen fizessenek meg a felperesnek 3 napon belül 651.500 (hatszázötvenegyezer-ötszáz) forint másodfokú eljárásban felmerült perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes, mint váltójogosult javára a I.rendű alperes neve I. rendű alperes, mint váltókötelezett 2015. március 3. napján 150.000.000 forint összegről megtekintésre szóló saját váltót állított ki. A teljes összegre a kiállítóért váltókezességet vállalt a II., III., IV. és V. rendű alperes a váltó előlapján.

A felperes a váltót 2015. szeptember 30. napján fizetés végett bemutatta az I. rendű alperes bankszámláját vezető pénzügyintézetnek. Az I. rendű alperes a pénzügyintézet útján 301.145 forint részteljesítést tudott eszközölni, ennek tényét a váltón az I. rendű alperes bankja igazolta. A felperes a 2015. október 1-jén és 2-án kelt levelében az I-V. rendű alpereseket értesítette a fizetés hiányáról és felszólította őket a fizetésre.

Alperesi teljesítés hiányában a felperes keresetet terjesztett elő az alperesekkel szemben és kérte, hogy a bíróság kötelezze az alpereseket egyetemlegesen 78.000.000 váltókövetelés és annak 2015. szeptember 30. napjától a kifizetésig járó évi 6%-os kamata, 450.000 forint váltódíj, valamint perköltség megfizetésére. A per folyamán a felperes keresetét az alperesi részteljesítésre figyelemmel 24.000.000 forintra, annak 2015. november 25-től a kifizetés napjáig járó évi 6%-os váltókamatára és 6.502.500 forint perköltségre szállította le.

A perben az elsőfokú bíróság által megtartott tárgyaláson a II. rendű alperes, úgy is, mint az I. rendű és V. rendű alperes törvényes képviselője megjelent, jogi képviseléről nem gondoskodott. A III. és

IV. rendű alperes a tárgyaláson szabályszerű idézés ellenére nem jelent meg, jogi képviselő útján érdemi ellenkérelmet nem terjesztett elő.

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével kötelezte az alpereseket, hogy 3 napon belül egyetemlegesen fizessenek meg a felperesnek 24.000.000 forintot és annak 2015. november 25-től a kifizetés napjáig járó évi 6%-os váltókamatát, valamint 3.189.500 forint perköltséget.

Ítélete indokolásában az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az 1/1965.(I.24.) IM rendelet 75.§-a és 76.§ a) pontja, 30.§ (1) bekezdése, 31.§ (1) és (2) bekezdései, 32.§ (1) bekezdése, 34.§ (1) bekezdése, 45.§ (1) és (2) bekezdései alapján a kereset az alperesekkel szemben megalapozott.

A perben első fokon megtartott tárgyaláson a III-IV. rendű alperes nem jelent meg, érdemi ellenkérelmet nem terjesztett elő. A II. rendű alperes, aki egyúttal az I. és V. rendű alperes törvényes képviselőjét is ellátja, a Pp.73/A.§ szerinti kötelező jogi képviselőre történt figyelmeztetés ellenére jogi képviselőtől nem gondoskodott, így a tárgyaláson joghatályos nyilatkozatot nem terjeszthetett elő.

Az elsőfokú bíróság a fentiekre tekintettel megállapította, hogy a felperes az alperesekkel szembeni követelése jogalapját és összegszerűségét is bizonyította, ezért a leszállított kereset szerint marasztalta az alpereseket.

Az ítélet ellen, annak megváltoztatása és a marasztalás 6.020.000 forintra és járulékaira történő leszállítása, valamint a felperes perköltségben való marasztalása iránt az I. és II. rendű alperesek terjesztettek elő fellebbezést. Fellebbezésükben arra hivatkoztak, hogy a II. rendű alperes a 2015. november 27-ei tárgyaláson, mint egyedüliként jelenlévő alperes szembesült azzal, hogy a jogi képviselő kötelező és jogi képviselő nélkül tett nyilatkozata hatálytalan. Állította, hogy a jegyzőkönyvben szereplő „ismételt tájékoztatás” nem felelt meg a valóságnak, hiszen az első tárgyalásra szóló idézést nem kapta meg, a második idéző végzésen pedig a kötelező jogi képviselőről és a jogi képviselő nélkül tett nyilatkozat hatálytalanságáról tájékoztatást nem kapott. Álláspontja szerint ezért az elsőfokú bíróság eljárási szabályt sértett, mivel jogi képviselőről és az ennek hiányában tett hatálytalan nyilatkozatról csak a tárgyaláson tájékoztatta a II. rendű alperest, és nem tette lehetővé, hogy a II. rendű alperes jogai rendeltetésszerű gyakorlása érdekében e perdöntő hiányt pótolja. E lényeges eljárási szabálysértés miatt álláspontja szerint a Pp.252.§ (2) bekezdése alapján az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezése indokolt.

Fellebbezésükben előadták azt is, hogy a felperes keresete érdemben sem helytálló. A felperes által állítottakkal ellentétben nem 78.000.000, hanem 70.800.000 forint tartozása állt fenn az alpereseknek a felperessel szemben, amelyből 301.145 forintot 2015. szeptember 30. napján, 25.978.925 forintot 2015. november 10. napján, 18.500.000 forintot 2015. november 11. napján, míg 20.000.000 forintot 2015. november 18. napján teljesítettek a felperes felé. A részteljesítés összesen 64.780.000 forint volt, a fennmaradó tartozás így 6.020.000 forint, amelynek fennállását és jogosságát elismerték, ezt meghaladóan a kereset elutasítását kérték. A másodfokú eljárás során felajánlották a fellebbezésében foglalt tényállításaik okirati bizonyítékainak becsatolását.

A felperes az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.

A fellebbezés nem megalapozott.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által egyebekben helyesen megállapított tényállást kiegészíti azzal, hogy az elsőfokú bíróság számú idéző végzése valamennyi alperes címéről „nem kereste” jelzéssel érkezett vissza. Az idézésben vastag betűvel szerepelt a következő toldás:

„A bíróság tájékoztatja a feleket, hogy a perben a jogi képviselő a Pp.73/A.§ (1) bekezdésének bb) pontja szerint kötelező, a jogi képviselő nélkül eljáró fél perbeli cselekménye, nyilatkozata hatálytalan. Mindezek ismeretében a bíróság felhívja az alpereseket, hogy amennyiben a felperes felé fennálló tartozásukat vitatják, részletesen kidolgozott érdemi ellenkérelmüket jogi képviselő útján terjesszék elő legkésőbb a perben tartandó első tárgyaláson.”

A másodfokú bíróság a rendelkezésre álló elsőfokú iratok alapján megállapította, hogy az alperesek első tárgyalásra idézése a Pp.99.§ (2) bekezdése alapján szabályszerű volt, az idézés „nem kereste” jelzéssel érkezett vissza a bíróságra. A kézbesítési vélelem beálltáról az elsőfokú bíróság a Pp.99.§ (4) bekezdése alapján szabályszerűen értesítette az alpereseket. Az alpereseknek a Pp.99.§ (5) bekezdése szerint a kézbesítési vélelem beállta után is lehetőségük lett volna az elsőfokú bíróság kezelőirodáján a keresetlevél és az idéző végzés átvételére, az erre vonatkozó tájékoztatást az elsőfokú bíróság értesítése szintén tartalmazta. Az alperesek a végzést ennek ellenére nem vették át.

Megállapította ezért a másodfokú bíróság, hogy az elsőfokú bíróság eljárási szabálysértés nélkül tartotta meg a tárgyalást a perben és hozott az alpereseket marasztaló ítéletet. Az alperesek kizárólag saját mulasztásuk miatt nem értesültek az elsőfokú bíróság által szabályszerűen megadott tájékoztatásról a jogi képviselő kötelező voltát és a jogi képviselő nélküli nyilatkozatuk hatálytalanságát illetően, ez azonban az elsőfokú ítélet Pp.252.§ (2) bekezdése szerinti hatályon kívül helyezésének alapjául nem szolgálhat.

A Pp.235.§ (1) bekezdése szerint a fellebbezésben meg kell jelölni azt a határozatot, amely ellen a fellebbezés irányul és elő kell adni, hogy a fél a határozat megváltoztatását mennyiben és milyen okból kívánja. A fellebbezésben új tény állítására, illetve új bizonyíték előadására akkor kerülhet sor, ha az új tény vagy az új bizonyíték az elsőfokú határozat meghozatalát követően jutott a fellebbező fél tudomására, feltéve hogy az - elbírálása esetén - reá kedvezőbb határozatot eredményezett volna. A fellebbezésben új tény állítására, illetve új bizonyíték előadására vagy az elsőfokú bíróság által mellőzött bizonyítás lefolytatásának indítványozására akkor is sor kerülhet, ha az elsőfokú határozat jogszabályi sértő voltának alátámasztására irányul. A 141.§ (6) bekezdésében foglaltakat azonban ebben az esetben is alkalmazni kell.

A fellebbező alperesek fellebbezésében foglalt tényállítások előterjesztésére az elsőfokú eljárásban 2015. november 27. napján megtartott tárgyaláson jogi képviselő útján lehetőség lett volna. Az alperesek az elsőfokú határozat meghozatalát megelőzően tudomással bírtak a fellebbezésükben állított tényekről, ezért a másodfokú bíróság a fenti jogszabályhelyre tekintettel a fellebbezésben előadottakat nem vehette figyelembe.

A fentiekre tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság érdemben helyes ítéletét a Pp.253.§ (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A felperes a másodfokú eljárásban az elsőfokú ítélet tekintetében ismételt részjogerő megállapítása iránti kérelmet terjesztett elő, a nem fellebbező alperesek vonatkozásában. E kérelem teljesítését a másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet ellen az I-II. rendű alperes által előterjesztett fellebbezés folytán történt érdemi határozathozatalra, és ennek folytán az ítélet jogerőre emelkedésére tekintettel mellőzte.

A sikertelenül fellebbező alperesek perköltséget nem igényelhetnek, a Pp.78.§ (1) bekezdése alapján viselni tartoznak a fellebbezésükre lerótt fellebbezési eljárási illetéket, valamint a felperes másodfokú eljárásban felmerült perköltségét, amely a felperest képviselő ügyvéd munkadíjából és készkiadásából áll. A felperes jogi képviselőjének munkadíját a másodfokú bíróság a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 2.§ a) pontja és (6) bekezdése alapján a felperes és jogi képviselője között létrejött megállapodásban szereplő összeget mérsékelte, mert a kikötött összeg nem áll arányban a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel. Az alperes jogi képviselője egy ellenkérelmet, két részjogerő megállapítása iránti kérelmet nyújtott be, és egy tárgyaláson vett részt. A másodfokú bíróság a felperes részére járó ügyvédi munkadíjat ezért 500.000,- forint + ÁFA összegben állapította meg, ezen túlmenően kötelezte az I-II. rendű alperest a felperes jogi képviselőjének 16.500 forint készkiadása (útiköltség) megfizetésére is.

Pécs, 2016. február 4.

Dr. Zóka Ferenc s.k. a tanács elnöke, Dr. Hrubai Adrienn s.k. előadó bíró, Döme Attila s.k. bíró